

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului :

Pe un an	240 Lei
Pe jumătate de an	120 Lei
Pe un pătrar de an	60 Lei
Un număr	5 Lei
Pentru străinătate pe un an	300 Lei

APARE DUMINECA

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”. Iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș

Prețul inserțiunilor

Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei

BINE AI VENIT!

Pe urmele nevestejite ale fericitului episcop înaintemergător Ioan, însoțit de dragostea și încrederea noastră nețăr-murită, ai intrat astăzi Prea Sfințite Părinte Veniamin în cetatea de scaun vlădicesc a Caransebeșului

Fii binevenit la noi!

Arcurile de verdeață, dangătul clopotelor și troparele de biruință sunt simfonia bucuriei în care ca într-o haină de sărbătoare copiii plaiurilor și văilor din munții noștri îmbracă venirea Prea Sfinției Voastre în casa noastră.

Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

Bine este cuvântată clipa în care se toarce ascunsă lacrima sufletului ferecat în durere; în care dispăre grija mereu stăpânită a ceasului vieții, și sgârcenia în bucurii pământene și nemărturisite! Iată mirele vine, și el are cheia potrivită pe durerile și bucuriile inimilor noastre.

De douăzeci de veacuri, viața neamului nostru s'a depănat când lină când tumultoasă, dar totdeauna călăuzită de

credința mântuitoare în Iisus Hristos. În jurul Crucii s'au tors nădejtile noastre; vatra sfințelor altare a străjuit implieirile noastre ca popor creștin! Unde poate fi atunci scăparea și bucuria noastră aiurea?!

În acest popor, rămas pentru toate veacurile grânicer al civilizației creștine ancorază-ți cu nădejde, Prea Sfințite Stăpâne toate năzuințele de biruire pe marea vieții noastre, atât de agitată astăzi. Și condu-l spre acel liman al fericirii depline, spre care îl îndreptățesc virtuțile lui și focul credinței lui nestinse.

Cărmuește-l Prea Sfințite cu harul transmis de Dumnezeu prin sfinții Apostoli ai Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Iubește-l și nu te depărta de el, căci este adevăratul păstrător al tainei existenței și izbăvirii noastre.

Tradiția cărturărească reinviază-o Prea Sfințite, căci ogor de lucru este și sămânători sunt! Apropie în jurul Cârjei conducătoare pe intelectuali; despică-le lor stânca spre scurgerea și primirea apei celei vii!

Primește în sfârșit pe toți cei nevoiași ca și pe cei fără de mângăere. Fă din praznicul venirii Prea Sfinției Tale agapă sufletelor noastre pururi flămânde după hrană cerească.

Primește-ne buni și răi, așa cum suntem și ascultă bucuria inimii noastre, ce strigă: Bine ai venit, întru mulți ani Prea Sfințite Stăpâne!

Intru mulți ani, Stăpâne!

În învălmășagul acestei vieți sbuciumate, cu ritmului accelerat până la extenuarea celor prinși în goana ei, sosirea noului Arhiepiscop pe aceste plaiuri bătătorite de vrednici chiriarhi este pentru orice suflet credincios al clerului și popoului din această de Dumnezeu păzită eparhie, un întremător și reconfortant popas, în vârtejul acestor vremuri grele.

Astăzi când Prea Sfinția Voastră calcă pentru prima oară aici în ogorul Domnului, pășește pe cărări de aleasă râvnă, a unor vrednici înaintași.

Sărăcia sau asprimea celor ce au căutat să ne copleșescă, n'au reușit nici odată să înăbușescă în acest colț de țară înaltele preocupări spirituale, dragostea noastră nețărâmurită față de problemele bisericesti și naționale. Ba din contră câte înfăptuiri epocale, câte inițiative n'au pornit de aici; câte realizări demne de trecutul nostru au reușit să ducă la bun sfârșit, conducătorii și păstorii noștri! Istoria ne este martoră.

Astăzi însă bucuria noastră ne este din nou nespus de mare, căci în momentul când se pogoră cel de al 6-lea mire dela reînființarea eparhiei noastre, el ne vine din Sibiul atâtor înfăptuiri mărețe în ogorul Domnului, el ne vine luminat din izvorul de învățătură al Sibiului nemuritorului Șaguna, ceea ce este pentru noi garanția că Părintele nostru sufletește de aici înainte, se va înșirui atât de armonios în linia de tradiție creatoare, sosindu-ne din cetatea șaguniană ca un sol trimis nouă de Domnul tocmai când noi aveam mai multă trebuință de un astfel de păstor.

Intregul cler și popor drept credincios al acestei eparhii, chemat fiind de altfel și de imperativul vremurilor grele pe cari le trăim, se prosternă la picioarele celui ce este legiuit urmaș al sfinților apostoli, și-L asigură de tot devotamentul, sprijinul și coaborarea sa, pentru ca să-l

dea astfel posibilitatea noului lor arhiepiscop să poată desfășura maximul de efort duhovnicesc spre binele și mântuirea lor; să-i dea posibilitatea să poată rezolvi minunat și atât de norocos, ca și ceilalți înaintași problemele grele ce-l stau astăzi în față, în legătură cu refacerea și consolidarea unității sufletești a neamului; ca să-i dea posibilitatea să sporească și desăvârșească patrimoniul scump de înfăptuiri, ce astăzi îl ia în moștenire Prea Sfinția Sa.

Râvna apostolică de până acum, munca asiduă depusă de Prea Sfinția Sa, din zorile dimineții și până în noapte, în via Domnului, tradiția și atmosfera bisericească unde a fost crescut Prea Sfinția Sa, a făcut ca glasul unanim al fiilor acestei eparhii să se îndrepte pline de nădejde spre Prea Sfinția Sa, fiind pentru ei aceste fapte tot atâtea argumente și fericite prilejuri de a se vedea la începutul unei noi epoci de viguros avânt, avându-L în frunte! Apoi comoara sufletească și tezaurul atâtor virtuți creștinești, ce innobilează sufletul Prea Sfinției Sale, sunt o cheazășie că steagul ortodoxiei noastre luptătoare, va fi purtat glorios, tocmai când biserica noastră avea nevoie mai mult ca oricând de un vrednic păstor, de o viguroasă și înțeleaptă mână, care cu multă dibăcie și măiestrie să adune la olaltă toate forțele creatoare, să aducă duhul frăției și al bune înțelegeri între frați spre binele Bisericii și înflorirea Patriei, ce se reîntregește în zilele noastre. În urma amputării ei, cu atât de mari jertfe,

Deacea astăzi atâta belșug de bucurie copleșește sufletele fiilor acestei eparhii și de aceea este astăzi atâta frenetică alergare din toate părțile în calea celui ce vine în numele Domnului!

Providența Divină, în atot înțelepciunea sa a grijit ca tocmai când poporul nostru Românesc avea nevoie mai mult ca oricând de vrednici conducători să ne trimită nouă pe păstorul cel înțelept și harnic, care sufletul său și-l pune pentru turma ce i-a fost încredințată lui spre păstorie; ca să formeze creștini tari în credința în Cel ce ne-a izbăvit întotdeauna; ca să formeze aici cetățeni neșovăelnici întru împlinirea datoriilor cetățenești, cu nădejdea inimii legată de Cer, de unde ne-a venit mângăiere și dreptate în vremurile de grea încercare; ca să samene pe aceste plaiuri frăție românească, care închiagă pe toți, de sus până jos într'un gând mântuitor al Patriei, care ne face să fim gata pentru orice jertfă pe altarul ei. Se veselesc astăzi cele cerești și se bucură cele pământesti, căci deodată cu sosirea Prea Sfinției Sale, nouă ne vine și cheia atâtor nădejdi de mai bine și speranța unei mai apropiate desă-

vârşiri pe care o dorim din suflet cu toţi şi o aşteptăm să se reverse din belşug peste noi.

Deaceea când Prea Sfinţia Voastră se pogoară în mijlocul nostru, aducându-ne cu sine darul cel preţios, inima plină de râvnă în desţelenirea ogorului în via Domnului, inima plină de virtuţi creştineşti şi cetăţeneşti, este aşteptat aici cu nerăbdare în ctitoria lui Popasu, spre a arunca sămânţa cea bună, spre a semăna mângăiere pe căile mohorâte ale vieţii noastre sbuciumate de astăzi.

Cler şi mireni, fără deosebire, cu toţii aleargă în calea Prea Sfinţiei Voastre, aşteptând să se adape din băutura cea nouă, făcătoare de minuni, promiţându-vă şi făcând juruinţă astăzi în faţa Tatălui Ceresc, că pretutindeni vă vor însoţi cu dragostea lor neţărmurită.

Din sinceritatea sufletelor lor, se înalţă pretutindeni şi peste tot strigătul lor de bucurie „*Intru mulţi ani, Stăpâne!*“

Presb. **Petru Toma**
Secretar eparhial.

Arhiereul nostru

E aşa de uşor, când eşti pus în faţa acestui subiect de articol omagial, să treci în lirism fad, sau să te legi de unele amănunte circumstanţiale şi să-ţi închipui că ai epuizat materialul, te-ai absolvat de datorie şi ai încheiat articolul. Dar, e aşa de greu, pentru puterile omeneşti, să legi un gând într'adevăr frumos şi durabil de Prea Sfinţita persoană a Aceluia ce ne vine, **Episcopul nostru Veniamin Nistor**, şi să-I oferi un buchet de sentimente, într'adevăr preţioase, în mijlocul evenimentului istoric de instalare a Sa, în văduvita noastră eparhie a Caransebeşului,

Vremurile ce le trăim sunt atât de tulburate şi tot aceste vremuri, subt cărma căroră a încăput atât de dăsnădăjduitor omul, atât de mult i-au tulburat şi cugetul şi inima, încât cel hărăzit păstor de turmă pe aceste vremuri de îndoită sarcină şi răspundere îşi are îngreuiată umerii săi.

Şi'n apus şi în răsărit, şi în miazăzi şi în miazănoapte, oţelul ucigător a întrerupt orice preocupare a omului de sufletul său. Mijloace dintre cele mai rafinate în cruzimea lor îi caută omului numai punctele vulnerabile în trup. În jurul acestui trup, pentru viaţa sau pentru moartea sa, se dau cele mai crâncene lupte.

În faţa acestei înfricoşate lupte, Biserica deşi încrucişează braţe neputincioase contra omorului, totuşi misiunea Ei este unica misiune, din aceste timpuri, încă plină de iubire, plină de pace şi plină de binecuvântare. În faţa înrăutăţirii şi înduşmăririi crescânde a omenirii, numai Ea înalţă mâini rugătoare pentru pacea cea de sus, numai Ea mai propopăvăduieşte înrăţirea şi dragostea.

Misiunea Bisericii se ridică, astfel, eternă, deasupra rostului războaielor vremelnice ce bântuesc astăzi omenirea.

De aceea şi rosturile celor ce conduc, sau sunt chemaţi la conducerea Bisericii, în timp de războiu sunt rosturi dumnezeieşti, fiindcă ei sunt chirurgii spirituali, cari, aşa după cum chirurgii trupului vindecă rănilor acestuia, sunt chemaţi să vindece rănilor sufletului, ce neconţinut se înrăutăţeşte, neconţinut se înduşmăneşte, neconţinut se îndepărtează dela pacea Bisericii, spre volbura plină de oţelul ucigător al urii.

Aşa, că, să nu ne mai mire starea bolnavă de suflete, ce ne stăpâneşte în aceste încruntate vremuri!

Dumnezeu, care ţine la neamul nostru, ne-a copleşit şi de astă dată cu îndurarea Sa: El ne-a dat soldat viteaz la hotare, pentru paza trupului nostru şi al ţării şi tot El ne trimite astăzi pe unsul Său, pentru paza sufletelor noastre.

În faţa Celuia ce ne vine astăzi, să ieşim, de aceea, cu sufletele noastre deschise şi sincere, ca să intre în dragostea din ele şi să locuiască cu mulţumire deplină în ele.

Să-l înconjurăm cu gânduri conştiente de menirea lui arhierescă şi de menirea noastră preoţească, făcându-i scut picioarelor din inimi bogate numai în sentimente de fii plini de dragostea adevărată faţă de părintele lor sufletesc. Alături de el, să-i uşurăm greutatea zidirii înnoitoare; la muncă cu El, să colaborăm la însănătoşirea de sufletele înrăutăţite şi bolnave de grija vremurilor acestora. Să nu ne fie nicicând prea mult în a ne supune poruncilor Lui şi în a lucra subt îndrumările Lui. Atunci minunea mare a izbăvirii sufletelor noastre, ale tuturor, se va îndeplini şi tuturoră ne va fi bine!

Cu modestia acestor flori sufleteşti am îndrăznit a ieşi întru întâmpinarea omagială a Arhiereului nostru.

Prof. Dr. Petru Rezuş.

Apelul d-lui general R. Roseti

Ministrul culturii naționale și al Cultelor
pentru împrumutul reîntregirii.

După apelul sobru și laconic al dlui general Ion Antonescu țara a putut auzi la radio un nou și inimos apel al dlui general Radu Roseti ministrul culturii naționale și al Cultelor.

Plecând dela adevărul că „o țară, un neam nu pot ființa și nici nu pot propăși dacă între locuitorii săi, între toți alcătuitoarii neamului, nu este o desăvârșită unire în suflete și în fapte“, dsa apelează și îndeosebi la tineretul studios să devină un neostenit propagator pentru împrumutul de refacere.

„Cum se vor putea reda cultului bisericile, redare atât de stăruitor cerută de populația acum eliberată, dacă acestea nu vor fi rezidite, reparate și înzestrate din nou cu toate odorurile cultului? Cum se vor putea redeschide școlile, dacă acestea în parte arse sau distruse, în mare parte golite de zestrea lor, nu vor fi puse în stare de funcționare?“

Se știe azi de către toată suflarea românească ce prăpăd moral și material a semănat anul de stăpânire bolșevică îndeosebi în Basarabia, culminând în ororile și distrugerile făcute de Ruși la retragerea lor pe urma recuceririi provinciei noastre în crâncenul război din vara acestui an.

Și mai este știut că *pârghia ce poate reface grabnic provincia recucerită este, pe lângă o administrație conștiincioasă, Biserica și școala.*

De aci îndemnul domnului ministru către preoți și către lumea școlară la împrumut.

Ne facem ecoul acestui apel românesc a cărui latură morală duce departe la vremurile biblice când ucenicii Domnului colectau ofrande în Corint și în Achaia pe seama celor din strimtoare. Reactualizând caritatea creștină pe plaiurile românești, între frații de o lege și un sânge, ne facem deci împlinitori și ai poruncii lui Hristos, reîntronat între vetrele satelor și orașelor noastre dela răsărit!

Școala de ieri.

Aducând episcopul Ioan Popasu în cel dintâiu an de arhipăstorire secția românească a teologiei din Vârșeț la Caransebeș, nu putea să nu zo-rească și organizarea unei școale pregătitoare a viitorilor învățători.

La anul 1876, al 11-lea de arhipăstorire el deschise în orașul de reședință episcopală cursul prim al pedagogiei sale.

Vechea tradiție cărturărească îi oferea harnicului episcop toate condițiile prielnice pentru organizarea bună și dezvoltarea sănătoasă a școlii. Avea apoi și experiența reușită dela liceul confesional românesc din Brașov, pe care l-a pus pe baze bine fixate.

Garnitura de profesori cu care episcopul înzestra școala modestă și redusă doar la trei profesori asigura totuși o rapidă și norocoasă dezvoltare, căci avea în fruntea ei pe Ștefan Velovan, nume care a rămas definitiv consacrat nu numai în trecutul pedagogiei dela Caransebeș, dar în însași istoria școlii românești. Dr. Ioan Paul, Patriciu Dragalina, Iosif Bălan, Vasile Goldiș, Dr. Petru Barbu, Gheorghe Petrescu și alții cari au ilustrat numele de profesor al preparandiei lui Popasu, constituie cununa cu care școala și-a înscris în cartea vieții vrednicia și nemurirea episcopului ei întemeietor.

Din școala aceasta au eșit nenumărate generații de dascăli cu acea fericită armătură sufletească, de care nu puteau prinde uneltirile stăpânirii vrăjmașe. Pregătirea lor profesională, adânc inspirată din dragostea de limbă și lege românească, era mana care hrănea nu numai mințile încredințate lor spre formare, dar întreaga orientare spirituală a populației noastre dela sate.

Împreună cu preoții și alături de ei învățătorii erau factori naturali sau organici ai acestei spiritualități românești, în care punctul luminos îl constituia idealul unității și deci al unirii noastre.

Angrenându-se în tot complexul vieții sătești, învățătorul era investit cu un prestigiu deosebit, din care izvora binefacere pentru ei și o superioritate meritată pentru tagmă.

„Unde am putea compara pe învățătorul de astăzi, — aproape tot al doilea inspector, sub-inspector sau revizor școlar, cu învățătorul de altădată?“

Intr'o anchetă recentă un mare om de Stat spunea că cea mai impunătoare și mai frumoasă icoană a lăsat în sufletul său învățătorul confesional, care îi ducea Dumineca la biserică, unde împreună cântau troparele, condacele și toate răspunsurile liturgice.

Desigur astăzi multe împrejurări au influențat eșirea școlii din alvia ei firească. Dar cum trecutul ne oferă totdeauna cei mai probați și siguri sorți de izbândă, credem că tot experiența școlii normale confesionale e cea mai fericită, și deci neîntârziat să revenim la ea.

Cosmogonia biblică și teoriile științifice

(Continuare)

De: Prof. I Firca

Singur Dumnezeu ni se prezintă ca o realitate aflătoare în etern, în afară de timp și în afară de spațiu, deci ca o realitate fără cadre¹⁾, în timp ce creatura există în timp ca într-o durată de succesiune reală²⁾.

Rațional e greu de imaginat acest început, pe care ni-l putem închipui numai urcându-ne retrospectiv printr-o serie de succesiuni și ajungând la un prim termen înaintea căruia nu au fost momente temporale, nefiind timp. Postulăm acest început al lumii, marcat prin schimbare și prin tranziția dela neant la lumea contingentă, deși nu ne putem imagina direct această trecere dela neant la existență, nici dela eternitatea divină la durata și succesiunea temporală. Dar fiindu-ne imposibilă retrogradarea la infinit îl postulăm, întrucât între eternitate și între timp sesizăm un hiatus absolut și o diferențiere calitativă³⁾.

4. Evaluări cronologice ale duratei temporale a lumii. Alături de Biblie și de învățătura creștină, pentru cari lumea a început să existe în timp sau deodată cu timpul, atât științele naturale cât și astronomia sunt de perfect acord în a considera ca real un asemenea început al universului în general și al pământului în special. Punându-se însă întrebarea, care e numărul anilor ce s'au scurs dela acel început până în zilele noastre, ar părea unora total ireductibile cele două feluri de răspunsuri, al științei și al învățaturii creștine referitoare la această problemă, căci în timp ce științele vorbesc de un număr enorm de ani, de ordinul sutelor de milioane, cel ce ar vrea să facă socotelile pe baza datelor cronologice ale Bibliei, nu ar putea găsi decât cca 6000 de ani dela zidirea lumii până la Mântuitorul.

Pentru lămurirea sensului real al acestei părute divergențe, vom spune dela început că *Biblia nu are o cronologie a ei cu valoare absolută*, iar înseși datele pe cari le oferă nu pot servi ca jaloane pentru stabilirea unei cronologii definitive, nici măcar pentru partea ei istorică propriu zisă, care începe odată cu chemarea lui Avraam, din cauza lacunelor existente în listele genealogice, cari conform obiceiului orientului nu cuprind decât personagiile cele mai importante din punctul de vedere pentru care sunt alcătuite. Cu atât mai puțin poate fi stabilită o cronologie exactă dela Avraam spre Adam, perioadă în care autorul biblic (după părerea unor

autori ca Schanz, Brucker etc.) nici nu ar fi intenționat să facă altceva prin datele cronologice oferite decât doar legătura dintre Adam și Noe ori Noe și Avraam⁴⁾.

Iar înainte de Adam orice încercare de evaluare cronologică a creației cosmosului material e imposibilă atâta vreme cât neprecizându-se oficial înțelesul cuvântului יום vom rămâne numai cu atât de divergentele teorii explicative cari s'au format în jurul lui. Căci singurul punct de reper pe care îl avem de fapt pentru stabilirea vechimei universului în realitatea biblică este expresiunea בראשית dela începutul Genezei, care permite însă orice fel de interpretare, de oarece cuvântul ראשית fără articol arată un început nedefinit în timp, așa cum s'a înțeles de alt fel și de toți traducătorii și comentatorii cari au tradus pe Be rešit prin ἐν ἀρχῇ în *Septuaginta* be kadmin în *Targumi* be' richit în *Peșilo*⁵⁾ etc.

(Urmează)

Prin lume

Restaurantul e în plina fierbere, căci este ora prânzului. Se strecoară muritori, având asigurată în buzunar metalul ce va coperi costul hranei calde, îmbietoare, bine-mirositoare și de foame potolitoare. Cu senzația plăcută a băuturii și mâncării pășesc pragul și se așează la mese încunjurați de alți semeni îmbrăcați în alb și care îi servesc.

La ușă însă, cu neînchipuită sfilă se așează o bătrână. E cerșitoare...!

Are piciorul drept învelit într'un șoșon, căci este rănit. O mașină de fericiți, în goana timpului au trântit-o și i-au fracturat piciorul. Răscumpărarea faptului se cuprinde în mila agentului de stradă ce a ridicat-o, și în chinurile și durerile ce-i însoțesc foamea zilnic.

O boată purtată de o mână uscată, îi sprijinește trupul os-gol și piele, spre a nu cădea la pământ. Fața ei suptă și pământie poartă ochii stinși, cari împreună cu mirosul chinușc cenușă umană cu mâncările fumegânde ce trec prin fața ei... Așteaptă chelnerii să întoarcă cu fărâmiturile ce cad dela masa celor avuți și sături. De două ori cu voce obosită cere resturile de pe farfurie, dar o înjurătură și o privire disprețuitoare o reduc la tăcere și parcă-i zic „pleacă!”.

Doamne, se așteaptă o răsplătire a faptelor și se simte nevoia singurei Tale mângâierii!

D. I. C.

1) Petru Ionescu, „Ontologia umană și cunoașterea,” p. 53.

2) Florovsky, op. cit. p. 9. — 3) Cf. Ibidem, pp. 9-10.

4) Ap. Dr. G. L. Muntean, *Istoria Creațiunii în lumina cercetărilor științifice*, Cluj 1929. p. 160;5) Cf. Mgr. Meignan, *Le monde et l'homme primitif selon la Bible*, Paris.Bruxelles 1879 III-ème édit p. 16.

ȘTIRI

Majestatea Sa Regele nostru Mihai I a subscris suma de 1000.000 Lei pentru împrumutul reintegrării. Regina-Mama Elena a subscris 500.000 Lei, deasemenea A. S. R. Principele Nicolae a subscris suma de 500.000 Lei.

Trei generali români decorați de Führer. Generalul von Schobert a înmănat personal decorația Führerului Crucea de fier cl. I generalilor români Petre Dumitrescu, Avramescu și Racovitză, cari s'au distins în luptele contra bolșevicilor.

Sătean decorat cu „Virtutea Militară“ pentru eroism civic. Comunicat. În ziua de 7 Iulie a. c. cu ocazia acțiunii de curățire a parașutiștilor sovietici dintr'o pădure, săteanul Sârbu Vasile din comuna Tăcuta, înarmat numai cu un topor, a dat dovadă de un curaj fără margini, mergând până la sacrificiul vieții sale.

Aceste fapte au adus la prinderea parașutiștilor sovietici. De pe urma acestui sătean au rămas 9 copii minori. Pentru a răsplăti înălțătoria pildă de sacrificiu a acestui adevărat român, iubitor până la jertfă a pământului strămoșesc, Ministerul Apărării Naționale a dispus: 1. Decorarea „Post-Mortem“ în Virtutea Militară cu Spade cl. II-a pentru eroism civic. 2. O primă de 20.000 Lei pentru soția săteanului.

Cărți noi. Zilele acestea au eșit de sub teascurile tipografiei noastre diecezane următoarele cărți: Dr. Gh. Cotoșman: Episcopia Caransebeșului până în pragul secolului al XIX-lea; Dr. M. Chialda: Sacrificiile Vechiului Testament; Dr S. Vlad: Mărturia Sf. apostol Pavel despre viața și învățătura Mântuitorului, Dr. D. I. Belu: Maica Domnului în lumina imnelor liturgice. Vom reveni.

Serbarea hramului bisericii din Ocna de Fier. Biserica ort. rom. din Ocna de Fier și-a serbat la 15 August praznicul Adormirii Născătoarei de Dumnezeu — hramul său. Ceeace dă un deosebit de frumos aspect acestei comune de mineri, sunt casele frumoase, curate și florile multe de prin jurul lor. Totuși, femeile harnice, cu o săptămână în urmă, cu zor și sânge se străduiau să ridice și mai mult frumusețea și curățenia. Au și ținut să vină ca să sârbeze tradiționala „rugă“, împreună cu localnicii, mulți creștini din Vasiova, Bocșa-montană și Bocșa-română. În ciuda împrejurărilor excepționale, lumca a umplut biserica. Liturgia a săvârșit-o pâr. protopop Dr N. Iorgovan asistat de pâr. Gh. Munteanu din Bocșa-română și pr. locului, pâr A. Simu. Răspunsurile liturgice au fost date de corul mixt „Mihai Gașpar“ din Bocșa-montană, dirijat cu multă pricepere de inv. P. Tismonariu, un fiu al comunei Ocna de Fer. La pricaz, pâr. protopop a predicat despre sfânta Fecioară Maria, pornind dela textul biblic: „Iată mama ta...“, cuvinte adresate de pe cruce lui Ioan și prin el noua tuturor, rânduint astfel pe fecioara Maria drept mamă cerească a tuturor creștinilor. Mai vorbește despre chemarea sfântă a femeii, care este să fie — mamă. Atât predica cât și cântările înălțătoare de suflet ale corului au impresionat adânc numărul mare al credincioșilor adunați în biserică.

La Sfârșitul liturgiei s'a făcut — după obiceiul din comună — o procesiune impozantă la crucea din mijlocul comunei, unde după săvârșirea sfințirii apei celei mici și stropirea credincioșilor, s'au înălțat rugă-

ciuni pentru biruința iubitei noastre armate. După vecernie, în curtea bisericii, s'a început „ruga“ la care au luat parte oaspeții din comunele învecinate într'un număr ce creștea mereu. Seara, soc. sftul Gheorghe cu concursul corului „Mihail Gașpar“ a aranjat o serată concertoteatrală. Corul ne-a delectat cu cântări religioase, patriotice și populare, cari toate au plăcut foarte mult asistenței, care a umplut sala până la refuz. Tineretul diu soc. sftul Gheorghe a jucat piesa teatrală: „Doctorul fără voie“ de Mollier, cu un succes strălucit.

Atât succesul moral cât și cel material au întrecut așteptările. S'au încassat aproape 15.000 Lei. cari bani, după detragerea cheltuelilor, se vor da în întregime pentru „Crucea roșie“.

Mulțumesc pe această cale atât pâr. ppop. cât și corului „Mihail Gașpar“ cari au contribuit la accentuarea notei relig-morale a „rugii“, cât și tuturor oaspeților, cari prin prezența și obolul lor, au contribuit la succesul moral și material al serbării hramului bisericii noastre.

A. Simu, paroh

Ruga dela Jupalnic. Ca și în alți ani și în anul acesta sătenii au petrecut o rugă liniștită. Partea frumoasă este împrejurarea că întreg beneficiul, de peste 14.000 Lei a încurs pe seama sfintei biserici. Laudă acestor creștini pacinici și cu tragere de inimă pentru biserica lor.

Apel

Nr. 4335 E. 1941.

către On. preoțime a Eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

Războiul sfânt, început la 22 Iunie a. c. contra hoardelor barbare, aderente ale lui Antihrist, are nevoie de sprijinul întregii suflări românești, pentru izbânda Crucii asupra întunerecului, răspândit de bolșevicii dela Răsărit.

E de datorința fiecărui român să contribuie cu toate mijloacele posibile la victoria armatei noastre, prin care pe deoparte vom scăpa pentru totdeauna pe frații noștri din Basarabia și Bucovina de sub călcâiul dușmanului cutropitor, pe de altă parte vom asigura în viitor o viață pașnică și liniștită pentru toată Europa, dar în special pentru Țara și Neamul nostru Românesc.

Pentru realizarea acestui ideal invităm On. Preoțime eparhială să se pună în fruntea acțiunii pentru subscrierea Împrumutului Integrării Țării, care va da posibilitatea bravei noastre oștiri de a spăla rușinea din trecut și a cucerii tot ce avem de cucerit!

Consiliul eparhial a decis ca întreg personalul eparhiei, să contribuie la semnarea acestui împrumut cu sume până la echivalentul salariului pe o lună, care se va reține în 6 rate lunare începând cu luna August, prin Casieria eparhială.

On. Preoțime să sfătue și pe credincioșii săi, să contribuie la acest împrumut cu tot prisosul lor, care împrumut, pe lângă că e rentabil, va contribui și la izbânda bravilor noștrii soldați asupra dușmanului secular!

Caransebeș, la 18 August 1941.

Preș. Cons. eparh:
Prof. R. G. Ancușa
cons. ref. eparh.

Cons. eparh:
D. Sgăverdia

Inștiințare

Se aduce la cunoștință publicului, că pe cuprinsul țării se găsesc diferite persoane în serviciul inamicului.

Acești spioni caută să suprindă orice conversație, să ia diferite informațiuni și să facă legătură cu avioanele inamice prin semnale luminoase date în timpul alarmei aeriene.

Publicul trebuie să înțeleagă că este în interesul tuturor ca autoritățile să fie înștiințate de orice activitate suspectă și în acest scop să aducă la cunoștință celor în drept observațiunile făcute în legătură cu semnalele luminoase făcute de acești agenți în slujba inamicului.

Având în vedere că pe cât de utilă poate fi informația exactă, pe atât de dăunător este un denunț făcut cu ușurință, se atrage atenția publicului că informațiunile date trebuie să fie cât mai precise, concrete și verificate.

În cazul semnalelor luminoase, se va arăta exact locul unde s'a făcut semnalul luminei și descrierea amănunțită a acestuia.

Faptul se va aduce cât mai curând posibil la cunoștința primului agent al forței publice, dându-i concursul pentru descoperirea infractorului, iar în mod detaliat se va aduce și la cunoștința Comandamentului Militar cel mai apropiat.

În cazul că s'ar constata prezența unor indivizi suspecti, se va aduce aceasta la cunoștința organelor forței publice, identificând persoana, domiciliul ei și arătând totodată detaliat în ce constă faptele incriminate, iar dacă se poate și activitatea zilnică a acestui suspect.

Se atrage atențiunea publicului că toate aceste măsuri fiind luate în interesul țării, este de datoria tuturor să dea autorităților întregul concurs.

P. O. C.

Note oficiale.

No. 4260 Sc. ex. 1941.

Cu anul școlar 1941/1942 intrăm în al zecelea dela înființarea școlii de Cântăreți bisericești din Caransebeș.

În acest răstimp școala a dat pe seama stranelor noastre bisericești cântăreți pricepuți, cunoscători ai frumoaselor melodii pe cari le îmbracă duioasele noastre cântece bisericești.

Cu toate acestea numai o neînsemnată parte a parohiilor noastre au bucuria de a vedea în fruntea stranelor cântăreți diplomați, de a avea coruri instruite, în acord cu tradiția neîntrecutului cântec din Banat.

Atât interesele bisericești cât și cele românești în general cer imperios ca pe întreg cuprinsul eparhiei noastre, în fiecare comună avem cantori destoinici, pregătiți în cunoașterea perfectă a tuturor cântărilor bisericești, și a tipicului din Biserica noastră ortodoxă.

Călăuzită de aceste cerințe, Adunarea eparhială din acest an a hotărât ca pe viitor toți absolvenții școlii de cântăreți din Caransebeș — cei din cuprinsul eparhiei noastre — să fie plasați în parohia în care locuiesc, obligate fiind toate parohiile să aibe cântăreți diplomați (concl. No. 21 din 19 Maiu 1941).

În executarea acestora, facem cunoscut doritorilor de a intra în școala de cântăreți, următoarele:

În școală se primesc tineri începând dela vârsta de 15 ani (urmând ca după absolvire până la majorat să funcționeze drept cantor-ajutător).

Actele necesare:

1. Estras de botez;
2. Certificat de moralitate eliberat de Oficiul Parohial;
3. Certificat școlar despre absolvirea a cel puțin 4 clase primare.
4. Certificat medical că petentul e deplin sănătos.

3. Cererile se trimit prin Oficiul Parohial, până la 15 Septembrie a. c., pe adresa Consiliului eparhial.

Taxele de internat sunt de Lei 9000 anual, putând fi majorate sau reduse — eventual complotate cu alimente — după fluctuația prețurilor. Se achită în trei rate egale, și anume: întâia la începerea cursurilor, a doua la 12 Ianuarie 1942 și a treia la 1 Martie 1942.

Elevii vor aduce cu ei două schimburi, haine de pat (saltea, pătură, perină, față de pat și câte 3 ștergare). Toții elevii sunt obligați, să locuască în internat.

Aducând acestea la cunoștința credincioșilor, preoții îi vor îndemna să-și trimită copiii la această școală, știut fiind că pe lângă perspectiva unor avantagii materiale, absolventul

școalei aduce cu sine și o armătură intelectuală și sufletească de mare preț în lupta vieții.
Caransebeș în 28 Iulie 1941.

Preș. Cons. Eparh.
Prot. R. G. Ancușa
Cons. ref. eparh.

Cons. ref.
N. Cornean

Nr. 4323 E. 1941.

Spre orientare și conformare se comunică în copie On. Oficii parohiale vizate adresa, Nr. 6179/1941 a Camerii Agricole a jud. Severin.

C O P I E

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Camera Agricolă a jud. Severin
Eșirea Nr. 6179 din 9 VIII/1941.

Către Episcopia Caransebeș

Art. 22 din legea pentru organizarea și încurajarea agriculturii precum și regulamentul acestei legi publicată în Mon. Of. nr. 236 p. I. din 12 X. 1937 prevede că exploatarea loturilor atribuite școalelor și bisericilor să fie făcute rațional, pe baza unui plan de cultură, întocmit de șeful ocolului agricol respectiv.

Având în vedere ord. Nr. 6393/1941 a dlui general Sichițiu ministrul Agriculturii, prin care se impune raționalizarea cultivării acestor loturi pe bază de plan de cultură, am dat dispozițiuni dlor Ing. agronomi, șefi de ocoale, ca să întocmească aceste planuri de cultură, rugându-vă pe DVs să binevoiți a da dispozițiuni preoților, care au în sarcina lor exploatarea loturilor să se conformeze acestor dispozițiuni pentru cultivarea loturilor bisericesti.

Director:
m. p. **Dr. T. Sbârcea**

Șeful Bir. Gen. Rural,
m. p. **Gh. Raetchi**

Preș. Cons. Eparh.
m. p. **Romul Ancușa**
cons. ref. eparh.

Consilier referent:
m. p. **Dim. Sgăverdia**

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Dosar Nr. 52/1941.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul șef portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 al legii LX și în 1881 și în baza art. 19 al novelei ex. din 1908 prin aceasta publică, că în urma deciziunii judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 255/1941 efectuindu-se execuțiunea silită pentru escontentare la 29 Iulie 1941 în favoarea următorului Dr. Nicolae Domăneanțu adv. din Caransebeș în contra debitului urmărit pentru 25.000 Lei capital și acesorii, mobilele sechestrate și supra sechestrate, cari sau evaluat în suma de Lei 60.600 și anume: 200 litrii bulion, un pian și diferite beuturi spirituoase precum și una pompa pentru pompat vinul, se vor vinde prin licitație publică.

Redactor responsabil: NICOLAE CORNEAN, consilier eparhial

Deci în urma deciziunii judecătorei mixte din Caransebeș sub Nr. G: 2298/1941, pentru încasarea creanței de 25.000 Lei capital cu interese legale dela 4 Decembrie 1940 după 4000 Lei până la 29 Iulie 1941, iar dela această dată și până la achitare după suma de 25.000 Lei plus 5136 Lei cheltueli stabilite până în prezent se fixează termen de licitație pe ziua de **1 Septembrie 1941 ora 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința** următorului și toți acei cari doresc a cumpăra sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult și în cazul necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai schestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și acestia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 din legea LX-1881, vânzarea se va efectua și în favoarea acestora.

Caransebeș, la 13 August 1941.

Șef Portărel.
Dr. Stăngu.

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 631/1941 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de urmărire pornită de urmăritoarea Maria Jompan N. Savu dom. în Mărul contra urm. Jompan Ion dom. în Marga la cererea urmăritoarei, jud. dispune: 1. licitație de urmărire în baza art. 144, 146, 147, 176 din legea LX din 1881, asupra $\frac{3}{4}$ din imobilul înscris în c. f. a com. Marga din circumscripția trib. Caransebeș Nr. c. f. 311 fără No. top. Dialu Stoichii cl. II fânaț 700 stp. prețul de strigare 2280 Lei, fără No. top. 355 Mesteceni cl. II fânaț 500 stp. prețul de strigare 4808 Lei cu menținerea dreptului de uzufruct viager de $\frac{3}{4}$ parte întabulat sub C. 6. în favoarea văd. Floarea Jompan născ. Beg pentru încasarea creanței de 8.800 Lei cap. interesele legale dela 13 Ianuarie 1939, spese de proces și urmărire de 505 Lei fixate până acum, spese de 355 Lei bani fixați pentru cererea de licitație. 2. Fixează termen pentru ținerea licitației pe ziua de **30 luna August 1941 ora 10 la primăria comunei Marga.**

Data în Caransebeș la 4 Aprilie 1941

Judecător:

Grefier:

ss. Dr. **B. Stuibler**

ss. **Dim. Lazarel** dir. c.f

Aviz.

În urma urcării prețului cerii și a celorlalte articole împrenuate cu fabricarea luminilor, Fabrica eparhială de lumini a fost constrânsă să urce prețul luminilor de ceară la

450 lei

kilogramul

Tiparul și editura Tipografiei Diecezane Caransebeș